

Nr 4.

Av herr **Olsson** i Stockholm **m. fl.**, om *avskaffande av arbetslöshetskommissionen m. m.*

Sedan riksdagen sist var samlad har en tydlig omsvängning hos allmänheten skett beträffande den hittills förda arbetslöshetspolitiken. Från de mest skilda håll fördömes A. K.-systemet och med detta sammanhörande direktiv. Landsorganisationen har behandlat frågan synnerligen ingående, bl. a. på sin senaste kongress.

I landssekretariatets utlåtande framhölls till kongressen att arbetslösheten alltjämt är samhällets viktigaste sociala problem. Frågan om arbetslöshetsdirektivens förändring och arbetslöshetskommissionens avskaffande ansågs dock vara i övervägande grad en politisk angelägenhet. Inom arbetarrörelsen råder endast en mening om arbetslöshetskommissionen och dennas verksamhet, förklarade sekretariatet, som anslöt sig till de synpunkter och förslag, som i denna fråga framfördes av den socialdemokratiska regeringen vid 1933 års riksdag.

Efter en ingående överläggning på kongressen beslöts att antaga landssekretariatets förslag till uttalande med det tillägget, att arbetslöshetskommissionen snarast bör avvecklas och att arbeten för motverkande av arbetslösheten bör avlönas enligt den fria marknadens löneprinciper.

Senare har L. O:s ledning gjort sig till tolk för denna uppfattning. När frågan om arbetens utförande vid Bromma flygfält beslöts av Stockholms stads arbetslöshetskommitté, riktade landsorganisationens pressinformation en synnerligen skarp och hetsig kritik mot detta beslut och förklarade, att det nu måste vara slut på den ur alla synpunkter fördömliga arbetslöshetspolitiken under A. K:s regi. Senare förklarades därtill, att hela L. O:s ledning stod helt och fullt bakom de uttalanden som pressinformationen gjort. Under dylika förhållanden måste man därmed anse, att landets högsta fackliga ledning representerande omkring 735,000 arbetare fordrat, att riksdagen i år avskaffar A. K.-systemet och dess förhatliga direktiv. Väg- och vattenbyggnadsarbetareförbundet har vid upprepade tillfällen gjort liknande uttalande vad det gäller under A. K:s regi igångsatta vägarbeten. Även andra korporationer och enskilda ha gjort liknande framställningar. Det torde således inte råda några större delade meningar om denna sak inom fackföreningsrörelsen och bland arbetarna i allmänhet. Tidigare framfördes alltid den politiska sidan av saken. Det fanns ingen majoritet i riksdagen för A. K.-politikens avskaffande, förklarades det. Nu har läget i detta avseende förändrats både parlamentariskt och i allmänhet.

Att i denna motion på nytt upprepa alla skäl för A. K.-eländets avskaf-

fande kan vara överflödigt. Vi nöja oss med en hänvisning till i arbetslöshetsfrågan väckta motioner av den socialistiska riksdagsgruppen under de senaste årens riksdagar. Med stöd av ovanstående hemställas,

att riksdagen måtte besluta avskaffa A. K. och dess besvärsnämnd och att de nödvändiga arbetsuppgifterna beträffande understödsverksamheten överförs till socialdepartementet. Samtliga för de arbetslösa anordnade arbeten övertagas av statens olika verk och betalas i enlighet med i den öppna arbetsmarknaden gällande avtal.

Stockholm den 13 januari 1937.

Arvid Olsson.

Nils Flyg.

Aug. Spångberg.

Viktor Herou.

K. Kilbom.